

SANTA AFRA, UNA MÀRTIR SINGULAR

PER ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN

Les actes de la Conversió

En una versió d'aquestes actes, llegim que Hilària explica al bisbe Narcís que els seus pares eren originaris de Xipre i que d'allà portà aquest tipus de ritus. De fet, a Xipre, la deessa amb aquestes mateixes característiques era la grega Afrodita, que correspon-

dria amb la deessa romana Venus, deïtats de l'amor. Si fem cas a aquestes paraules d'Hilària, Afra hauria nascut a la mateixa Augsburg.

Després d'escoltar Hilària, el bisbe Narcís i el seu diaca Feliu van dirigir tot un seguit de pregàries que s'allargaren durant tota la nit. Hi participaren tant Hilària com Afra i les seves criades. Totes elles van rebre els vuit dies posteriors classes de catequesi a la mateixa casa. Allà mateix foren batejades pel bisbe Narcís.

La tradició assegura que aquella casa es convertí en església i que l'oncle d'Afra, Zòsim, va ser consagrat per sant Narcís, com a bisbe de la diòcesi.

Després de l'estada a Augsburg, sant Narcís i el seu diaca Feliu haurien estat evangelitzant a Girona durant tres anys. Els dos van patir el martiri l'any 307 mentre oficiaven missa en la que és actualment la basílica de Sant Feliu. ■

(continuarà)

Diumenge, 6 de novembre de 2022. Núm. 676

DIUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY (C)

**“DÉU NO ÉS DÉU DE MORTS, SINÓ DE VIUS
PERQUÈ, PER A ELL TOTS VIUEN”**

Parlar de la resurrecció dels morts, sempre es fa difícil. Ja ho era en temps de Jesús. Les disputes entre fariseus i saduceus que traspuen en l'evangeli d'avui en són una mostra. I no obstant convé parlar-ne. Perquè la resurrecció dels morts, forma part de la nostra fe.

Efectivament, en el Credo confessem que creiem en la resurrecció de la carn. No en una simple supervivència d'esperits. Tampoc en una reencarnació. Professem la nostra fe en la resurrecció –tornar a la vida– de tot el nostre ésser (cos i ànima, com diem habitualment).

L'episodi narrat en el llibre dels Macabeus (primera lectura) és una magnífica pàgina de fe, que il·lustra fins on arriba aquell qui sap que malgrat la mort, retornarà a la vida. Allò que popularment expressem en els enterraments: “Al cel ens puguem veure”.

Sí, germans, aquesta és la nostra fe. Per això, Jesús, en l'evangeli d'avui ens fa veure que quan ens refiem només de conceptes humans, sempre quedem curts. Podríem ben dir que en aquestes qüestions no hi entenem ben res. Ens convé, doncs, refiar-nos (això és tenir fe) en la Paraula de Jesús: “*Déu no és Déu de morts, sinó de vius perquè, per a ell tots viuen*”.

Quan l'apòstol Pau a Atenes parla de la resurrecció dels morts, aquells grecs, plens de saviesa, però buits de fe, se'n riuen. També avui són molts els qui opinen –i viuen en conseqüència– que cal aprofitar el món d'ara, perquè després res de res.

Cal evangelitzar el nostre món. És a dir cal portar-los la notícia més esperançadora de totes les que es puguin donar. Per Jesús sabem que aquest món no s'acaba aquí. Ben al contrari, sabem que al final d'aquesta curta existència, comença una eternitat feliça.

Per si no ho acabem de creure, Jesús mateix –aquest és el testimoni dels apòstols– ens n'ha donat la prova definitiva: Ell, crucificat, mort i sepultat, ha ressuscitat i ara viu per sempre. El testimoni de Tomàs ens és imprescindible: L'apòstol incrèdul va tocar amb les seves pròpies mans el cos gloriós del Crist ressuscitat. Des de llavors podem estar ben certs d'aquesta realitat. Més encara *“Feliços els qui creuran sense haver vist”*. Per això, cada diumenge, la nostra trobada de cristians es converteix en una professió de fe, en un retrobament amb Crist vivent, que com a Emaús, ens fa comprendre el sentit de les Escriptures i ens parteix el pa.■

DIADA DE GERMANOR: GRÀCIES PER TANT

Cada any celebrem la «Diada de Germanor». El seu objectiu principal és sensibilitzar-nos en la coresponsabilitat de l'economia parroquial i diocesana. En el lema d'enguany hi trobem escrit: «Junts aconseguim una parròquia viva, apassionada per Jesucrist i lliurada als altres». És així com som i esdevenim Església. Convé gestionar el dia a dia, procurant tenir cura del patrimoni i dels edificis destinats al culte, els serveis pastorals i la mateixa paga del clergat. La consciència que tots els cristians hem de contribuir a aquestes despeses ha anat guanyant terreny. Cal que cadascú es pregunti ¿què puc i què he de donar a l'Església no sols pel manteniment dels serveis que en rebo, sinó dels serveis que fa i hauria de fer als creients i als qui no ho són? La resposta pràctica no ha de ser d'un dia sinó en el decurs de tot l'any.

HORARI DE MISSES **BASÍLICA SANT FELIU**

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 5: 18,30: Rafel Vila Bové (Aniversari)
i Difunts Confraries

Diumenge, 6: 12,00: Pel poble.
18,30: Llorenç Roqueta Davesa

Dilluns, 7: 18,30: Família Figueras Xifra

Dimarts, 8: 18,30: Per les vocacions

Dimecres, 9: 18,30: Intenció particular

Dijous, 10: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehi

Divendres, 11: 18,30: Intenció particular

Dissabte, 12: 18,30: Rafel Vila Bové

Diumenge, 13: 12,00: Pel poble.
18,30: Mn. Joan B. Esteve

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes

COL·LECTA DOMUND

En la col·lecta del Diumenge de les Missions s'ha recollit:

Parròquia Sant Daniel: 103,00 €

Parròquia Sant Feliu: 430,95

AVUI: COL·LECTA DIADA DE GERMANOR

La Col·lecta d'aquest diumenge va destinada a la Diada de Germanor, vers l'autofinançament de l'Església diocesana.